

בסרחה

(המשך מעמוד 5)

סיכסוכה עם מדינה ערבית שניה למוסדות האויים. המנהיגים הערבים החליטו להקים בית-משפט ערבי עליון, במסגרת הליגה ה' ערבית. על עבדאל-חאלק חסונה, המזכיר הכללי של הליגה, הוטל להגיש למדינות השונות תוכנית מפורטת להגשמת ההחלטה. בשבוע שעבר סימו חסונה ועורריו את עבודתם, והציעו תוכנית:

- כל מדינה ערבית תציג את מועמדיה תם של כמה מבין שופטיה, ומועצת הליגה תבחר מתוכם תשעה שופטים לבית-המשפט הערבי העליון.
- על כל מדינה ערבית להתחייב לפי גות רק לבית-המשפט זה, בכל סיכסוך שיפ' רוץ בינה לבין מדינה ערבית אחרת.
- כל מדינה בעולם שיש לה סיכסוך עם מדינה ערבית, רשאית אף היא לפנות לבית-המשפט זה.
- בית-המשפט מוסמך לפרש את ההס' כמים הקיימים בין המדינות החברות בליגה, והחלטתו מחייבת.
- בית-המשפט מוסמך לחקור כל עבי' רה על החוקים וההתחייבויות הבינלאומיים, מצד מדינות הליגה.

הדרום הערבי

התנאי: איחוד

החלטה אחרת של התעידה (ראה לעיל) היתה לעזור לתנועות השיחרור בדרום הערבי במלחמתן נגד הבריטים. מזה שנים מנסים הבריטים לשווא לדכא את המרד בעדן ובנסיונות הסמוכות, אך גם המורדים אינם יכולים להביא את מל' המתם לידי הכרעה. ציוד דל וחוסר אספקה סדירה מקשים עליהם את מלחמתם. השבוע הודיע חסונה שאין ביכולתן של ארצות ערב לעזור למורדים בתנאים הקיי' מים. הסיבה: קיימות יותר מדי קבוצות מורדים, וכל אחת משמיצה את השניה. "ה' תנאי לעזרה הוא שכל הקבוצות יתאחדו בתנועה אחת." פסק חסונה. ראשי הקבוצות מיהרו להביע את הכי' כמתם: בזה אחר זה הודיעו על נכונותם לכנס ועידה במסגרת הליגה כדי לדון בדרכי איחודן. אם אמנם יתגשם הדבר, יעמדו ה' אנגלים מול עשרות אלפי בני-שבטים לוח' מים ומאוחדים. במיקרה זה יופנה המרד גם נגד המהגרים הפרסיים, המיובאים לגסיכויות המפרץ במטרה ליצור שם רוב פרסי, במ' קום הרוב הערבי הקיים שם כיום.

תוניסיה

כמה מעלות שמאלה

זה התחיל בשינוי השם של המפלגה השלטת: מפלגת הדסטור החופשית נהפכה למפלגת הדסטור הסוציאליסטית. לפי הצעתו של נשיא תוניסיה חביב בורגיבה. אך רק מעטים ייחסו חשיבות לדבר. כעבור מספר שבועות, ניגש בורגיבה להוכיח שהוא מתכוון ברצינות לסוציאלי' זציה של ארצו. לפי צו שאושר על-ידי הפרלמנט התוניסי, הלאים הנשיא את המיכ' רות, חברות-התחבורה, תחנות-הכוח והר' כבות. אולם גם צעד זה לא שיכנע לגמרי, עד שיצא צו שני מאת הנשיא, שהלאים את כל האדמות הצרפתיות בתוניסיה. אר' בעה מליון דונמים, שהיו שייכים למתייש' בים הצרפתיים, עברו לידי ממשלת תוניס, שהחלה בחלוקתם בין איכרים תוניסיים מ' חוסרי אדמה.

כתגובה על-כך הודיעה הממשלה הצרפתית על הפסקת הסיוע הכלכלי לתוניסיה. ביטלה את הסכמי המסחר והמכס אתה והחזירה את המומחים החקלאיים הצרפתיים. צעד זה של צרפת דחף את בורגיבה שמאלה יותר: את המומחים הצרפתים ירשו מומחים טובי' יטים, והסכמים כלכליים נחתמו בין תוניס' יה לבין רומניה, פולין, יוגוסלביה וגרמניה המזרחית. הסכם אחר עם ברית-המועצות הבטיח לתוניסיה הקמת תעשייה מודרנית תמורת ייצוא יינות, פירות ופוספטים. "מצאנו שאין דרך להתקדמות זולת הדרך של הסוציאליזם," הכריז בשבוע שעבר בורגיבה, בנאום שנשא בטכס בו הוענק לו תואר דוקטור כבוד של אוניברסיטת קאהיר. "נלמד גם מדרככם," הוסיף בהת' כתנו לסוציאליזם הערבי" של נאצרו. ואילו במוסקבה הודיע שגריר תוניסיה פתחי זוהיר, בראיון עם הזמנים החדשים הסובייטי: "מצאנו שלא היינו יותר מאשר שוק צרפתי. הגיע הזמן לשנות את פני הדברים."

יש
להם
דבר
חשיתקי!

כי היא פעימה לכולם!

פרסום ד"ר יעקובסון